

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія:
Філологічні науки

Випуск 154

м. Кропивницький
Видавець Лисенко В.Ф.
2017

Наукові записки. - Випуск 154. - Серія:
Н34 Філологічні науки – Кропивницький:
Видавець Лисенко В.Ф., 2017.– 830 с.
ISBN 978-617-7197-66-8

До Наукових записок увійшли статті, присвячені дослідженню актуальних питань лексичної семантики, ономастики, термінознавства, граматики, фонетики, теорії та практики перекладу на матеріалі слов'янських, германських і романських мов у світлі сучасних когнітивно-комунікативних, соціолінгвістичних, літературознавчих методологій.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, аспірантів та здобувачів наукового ступеня і студентів факультетів іноземних мов.

ББК 81.2(3)

Рецензенти:

Бялик В.Д., доктор філологічних наук, професор (м.Чернівці);
Княк Т.Р., доктор філологічних наук, професор (м.Київ);
Черноватий Л.М., доктор педагогічних наук, професор (м. Харків).

Іноземні рецензенти:

Ріхард Йозеф Бруннер, доктор філософії **habil**, професор (Ульм, Німеччина);
Артур Творек, доктор філософії **habil**, професор (Вроцлав, Польща).

РЕДКОЛЕГІЯ:

- 1. Семенюк Олег** – доктор філологічних наук, професор, ректор Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка (головний редактор).
- 2. Клочек Григорій** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури КДПУ імені Володимира Винниченка (заступник головного редактора).
- 3. Гурбанська Антоніна** – доктор філологічних наук, професор, директор Інституту журналістики і міжнародних відносин Київського національного університету культури і мистецтв.
- 4. Іліаді Олександр** – доктор філологічних наук, професор кафедри методик дошкільної та початкової освіти КДПУ імені Володимира Винниченка.
- 5. Ковтюх Світлана** – кандидат філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови КДПУ імені Володимира Винниченка.
- 6. Лучик Василь** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри загального і слов'янського мовознавства Національного університету “Києво-Могилянська академія”.
- 7. Манакін Володимир** – доктор філологічних наук, професор, декан факультету журналістики Запорізького національного університету.
- 8. Михида Сергій** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри зарубіжної літератури та компаративістики, проректор з наукової роботи КДПУ імені Володимира Винниченка.
- 9. Міщенко Алла** – доктор філологічних наук, доцент кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики КДПУ імені Володимира Винниченка.
- 10. Ожоган Василь** – доктор філологічних наук, професор, віце-президент з науково-педагогічної (навчальної) роботи Національного університету “Києво-Могилянська академія”.
- 11. Панченко Володимир** – доктор філологічних наук, професор.
- 12. Парашук Валентина** – кандидат філологічних наук, професор кафедри германської філології КДПУ імені Володимира Винниченка.
- 13. Перзеке Андрій** – доктор філологічних наук, професор центру інноваційних освітніх технологій Псковського обласного інституту підвищення кваліфікації працівників освіти (Росія).
- 14. Поляруш Олег** – кандидат філологічних наук, професор.
- 15. Руснак Ірина** – доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової роботи Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.
- 16. Білоус Олександр** – кандидат філологічних наук, професор, декан факультету іноземних мов КДПУ імені Володимира Винниченка (відповідальний за випуск).

Друкується за ухвалою вченої ради Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
(протокол № 8 від 27.02.2017 року).

Статті подано в авторській редакції

16. Семененко Г. М. Порядок слів як засіб синтаксичного зв'язку в складнопідрядному реченні // Проблеми семантики слова, речення та тексту. Збірник наукових статей. Випуск 5 / Відп.ред. Корбозерова / Г. М. Семененко. – К.: КДЛУ, 2001. – Вип. 5 – С. 159-163.

17. Строева-Сокольская Т. В. Развитие сложноподчиненного предложения в немецком языке / Т. В. Строева-Сокольская. – Л.: Ленингр. гос. ун-т, 1940. – 106 с.

18. Шубик С. А. Порядок слов в древневерхненемецком языке (Место глагола в повествовательном предложении): Автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / Академия наук СССР. Ленинградское отделение института языкознания / С. А. Шубик. – Л., 1964. – 20 с.

19. Ярцева В. Н. Развитие сложноподчиненного предложения в английском языке / В. Н. Ярцева. – Ленинград: Изд-во Ленингр. ун-та, 1940.

20. Moskalskaja O. I. Deutsche Sprachgeschichte / O. I. Moskalskaja. – M.: Hochschule, 1977. – 237 S.

21. Paul H. Deutsche Grammatik / H. Paul. – Halle: Niemeyer, 1954. – Band III, Teil IV. – 447 S.

22. Reis H. Über althochdeutsche Wortfolge // Zeitschrift für deutsche Philologie. – 1901 / H. Reis. – Bd. 33. – S. 220-229.

23. Ries J. Die Wortstellung in Beowulf / J. Ries. – Halle: Max Niemeyer, 1907. – 310 S.

24. Schildt J. Kurze Geschichte der deutschen Sprache / J. Schildt. – B.: Volk u. Wiss., 1991. – 168 S.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Маргарита Оксанич – викладач кафедри практики германських мов Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: історичний синтаксис німецької мови, германське мовознавство.

УДК 81'42:81'36

ПРО ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СЕМАНТИКИ І СИНТАКСИСУ ПРИКМЕТНИКІВ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Наталія ОМЕЛЬЧЕНКО (Львів, Україна)

У статті зроблено спробу в загальних рисах представити взаємозв'язок семантики та синтаксису на основі ідентифікації валентних особливостей прикметників, що позначають основні поняття температури у сучасній німецькій мові. Проведено розмежування між термінологічним та мовним значенням вказаних прикметників та встановлено рівні їхньої валентності та логічні, семантичні та синтаксичні моделі їхньої реалізації на рівні лексико-семантичних варіантів слова.

Ключові слова: валентність, лексико-семантична структура слова, мовна відносність, синтаксичні потенції слова

В статье сделана попытка в общих чертах представить взаимосвязь семантики и синтаксиса на основе идентификации валентных особенностей прилагательных, обозначающих основные понятия температуры в современном немецком языке. Проведено разграничение между терминологическим и языковым значением указанных прилагательных и установлено уровни их валентности и логические, семантические и синтаксические модели их реализации на уровне лексико-семантических вариантов слова.

Ключевые слова: валентность, лексико-семантическая структура слова, языковая относительность, синтаксические потенции слова.

An attempt is made in the article to generally present the interconnection between semantics and syntax on the basis of identification of valent features of adjectives marking chief notions of temperature in Modern German Language.

The limit is drawn between terminological and lingual meanings of the researched adjectives, levels of their valency are singled out, as well as semantic and syntactic models of their realization at the level of lexico-semantic variants of word are distinguished.

Key words: valency, lexico-semantic structure of word, linguistic relativity, syntax potential of word.

Прикметники утворюють структурований сегмент концептуальної і мовної картини світу носія німецької мови, яка вербалізується за допомогою ідіотнічних інтелектуальних моделей. Ці моделі структуровані таким чином, що кожен їх елемент має строго визначене значення в межах певної системи координат. Цю тезу можна проілюструвати на такому прикладі: *Der kleine Elefant zerdrückte eine große Mücke*, де значення кожного із прикметників визначається не натуральною величиною носія ознаки, а на основі порівняння з іншими денотатами двох систем, в які входять екстенціонали іменників: клас слонів і клас комах. Також прикметники – мовні індикатори температурних станів – мають різні смисли в різних системах світосприйняття (пор. значення прикметника «*kalt*» літом і зимою, або сприйняття цих станів жителем Чукотки і жителем Сахари). Іншим типом мовної невизначеності, яка базується на невизначеності побутових понять, що лежать в основі мовленнєвою діяльності, є поняття дифузності границь мовного знака: коли починається «рано» 1 год. ночі, чи тоді, коли я прокидаюсь?, де починається і закінчується на мовній шкалі відображення

температурних станів «*kalt*», «*heiß*» чи «*warm*»? [4, 168 S.]. Особливо високий рівень семантичної релятивності мають прикметникові позначення температурних станів в системі ступенів порівняння. Наприклад, в той час, як у семантичному ряду лексема «*warm*» займає певне місце між «*kalt*» і «*heiß*», в системі ступенів порівняння вона втрачає цю семантичну визначеність. Так, словоформа «*wärmer*» у реченні *Heute ist es kalt, aber wärmer als gestern* може набирати на температурній шкалі ознаки, які характерні для словоформи «*kalt*» [1, с. 157].

Інша проблема, яка пов'язана з прикметниками різних лексико-семантичних полів, пов'язана з семантичною структурою слова, яка складає в переважній більшості із багатьох лексико-семантичних варіантів, які можуть бути конститuentами інших полів. Так, наприклад, прикметник «*lau*», який в основному значенні відноситься до поля температури, у своєму метафоричному значенні «*unsicher*», «*unentschlossen*» входить у лексико-семантичне поле оцінки: *ein lauer Kerl, sich lau verhalten*. З іншого боку існують прикметники, які лише у своєму переносному значенні стикуються з прикметниковим полем «температури». Так, наприклад, слово «*mild*» має такі значення: «*gütig*», «*nachsichtig*», «*nicht stark gewürzt*», «*sanft*» і лише у значенні «*keine extremen Temperaturen aufweisend*» входить у вищевказане поле.

Як відомо, у фізиці під поняттям температури розуміють ступінь тепла, який виражається в цифрах, фіксується на шкалі температур і який має дві крайні точки: точку кипіння і точку замерзання. Мова ж не відображає цей стан речей: вона інтерпретує його суб'єктивно відповідно до внутрішньої форми мови – інтелектуальної моделі, яка вербалізує логічні і екстралінгвальні конструкції. Так, тіло для нас є холодним, коли воно при дотику має на 10° нижчу температуру, ніж температура тіла, на температурній шкалі цей стан позначається у фізиці, коли температура є нижче нульової. Мова сприймає тіло холодним, коли воно зовсім не випромінює температуру або випромінює в незначній кількості: *der Ofen ist kalt, kalte Füße*. У фізиці температура є формою енергії і вимірюється у калоріях: 1 калорія – це сукупність тепла, яка нагріває 1 г води від 14,5° до 15,5° за Цельсієм. У мові це поняття розпливчате і сприймається як доволі висока температура: *ein warmer Wind, ein warmes Klima*, «*heiß*» у мові означає щось на зразок «*sehr warm*», «*von relativ hoher Temperatur*», «*eine unangenehm empfundene Wärme*»: *heiße Quellen, heißer Tee* і т. д., в той час, як у фізиці «*heiß*» визначається як «температура біля точки кипіння» [3, с. 991].

Завдяки абстрагуючій властивості людської мови денотативні ознаки предмета можуть переноситись на людські почуття, душевні стани, через що виникає багатозначність слова, яка базується на метафорі: *kalt lachen, warmes Interesse, heiße Musik*, або на метонімії: *das Auditorium* означає у прямому значенні «*der Hörsaal*», а в переносному, метонімічному «*die Zuhörer*»: *Verstehe mich richtig das Auditorium*.

Важливим моментом характеристики лексичної семантики прикметників є їхня синтагматична орієнтація, тобто здатність реалізуватися у двочленній суб'єктно-предикативній структурі речення: за своїм лексичним значенням одні прикметники тяжіють до суб'єктної сфери, інші до вербальної, а ще інші є нейтральними щодо синтаксичної спеціалізації. Так, наприклад, прикметники, що позначають об'єм предмета (*groß, klein, kurz, lang, breit, schmal, dick, dünn*) реалізуються переважно у субстантивній сфері, оскільки назви предметів вербалізуються у формі іменників, а прикметники із семантикою руху (*schnell, rasch, langsam*) переважають у адвербіальній функції, оскільки характеризують процеси, які виражаються дієсловами: у субстантивній сфері вони вживаються з іменниками, які мають сему «рух»: *das schnelle Auto, die langsamen Schritte*. Але, наприклад, прикметники із семантикою «матеріал» виявляють приблизно однакову синтаксичну активність як у сфері іменника так і у сфері дієслова.

В семантико-граматичному плані прикметники є також не монолітними. Так, вони виявляють різну здатність утворювати ступені порівняння, займати синтаксичні позиції, характерні для всього класу прикметників: *der starke Raucher (Attribut), er raucht stark (Adverbiale)*, але *stark* не вживається як предикатив: *der Raucher ist stark*, бо «*stark*» характеризує в цьому випадку не особу, а дію, яку вона виконує. Здатність прикметника

займати певні синтаксичні позиції в структурі актуальних і потенційних речень є його синтаксичною валентністю, яка реалізується в таких моделях: A+N, N+Vkor⁴⁵+A, N+Vvoll⁴⁶+A.

Синтаксичні потенції прикметників можна об'єднати в такі функціональні групи:

1. Прикметники, які можуть реалізувати свою валентність у трьох вищенаведених моделях: *eine gute Arbeit, die Arbeit ist gut, er arbeitet gut* (на відміну від традиційної граматики ми відносимо адвербіальну функцію не до якісного прислівника, а до прикметника, який історично витіснив якісний прислівник в адвербіальній позиції)

2. Прикметники, які реалізують свої синтаксичні потенції у двох моделях: A+N і N+Vkor+A: *die breite Straße, die Straße ist breit*.

3. Прикметники, які вживаються у таких синтаксичних моделях: A+N, N+Vvoll+A: *eine wöchentliche Zeitung, die Zeitung erscheint wöchentlich*.

4. Прикметники, які реалізують свою синтаксичну валентність лише у атрибутивній моделі A+N (так звані «атрибутиви»): *die linke Hand*.

5. Прикметники, які вживаються лише «предикативно в моделі N+Vkor+A: *Es ist schade* (так звана «категорія стану»).

Виходячи з вищенаведеного, всі прийменники можна класифікувати з точки зору синтаксичної валентності на:

- 1) одновалентні;
- 2) двовалентні;
- 3) трьохвалентні.

Особливо важливим для розуміння взаємозв'язку лексики і синтаксису прикметників є їхній поділ на абсолютні та відносні. В той час як, наприклад, В. Г. Адмоні відносить до абсолютних (якісних) такі прикметники, що виражають ознаки, які властиві предметам і є їхніми невід'ємними сутностями (*schön, warm, kalt usw.*), під відносними він розуміє такі прикметники, які виражають ознаки, якої-небудь речі, через її відношення до іншої речі, яка позначається лексичною морфемою прикметника: *die hiesige Zeitung*. О. Бегагель же відносить до абсолютних, тобто якісних такі прикметники, які для своєї реалізації у реченні відкривають одне вакантне місце, яке може бути заповнене або іменником або дієсловом: *ein kalter Tag – er antwortete kalt*, в той час як синтаксично-відносні прикметники відкривають для своєї реалізації два вакантні місця: *er ist seinem Vater ähnlich* [2, 151 S.].

Під семантичною валентністю прикметника ми розуміємо його здатність сполучатись з іменником і дієсловами певних лексико-семантичних груп. Так, наприклад, лексико-семантичні варіанти прикметника «heiß» можуть сполучатись із такими лексико-семантичними групами дієслів і іменників:

I. Лексико-семантичний варіант «sehr warm»:

- 1) предмети – Ofen, Schlüssel, Stein u.a.;
- 2) частини тіла – Hände, Stirn, Herz;
- 3) особи – Diederich, mir, das Kind;
- 4) страви – Suppe, Wurst;
- 5) рідина – Wasser, Blut, Kaffee, Tee;
- 6) пори року, частини дня – Tag, Sommer, Abend;
- 7) почуття – Liebe;
- 8) позамова ситуація – Es;
- 9) процеси – reden, baden, begehren;
- 10) світлові ефекти – flimmern;
- 11) природні явища – Luft.

II. Лексико-семантичний варіант – «heftig, anstrengend, erbittert, hitzig»:

- 1) події, ситуації – Kampf, Krieg, Schlacht.

III. Лексико-семантичний варіант – «leidenschaftlich, innig»:

⁴⁵ Vkor – копулятивне дієслово sein, werden, bleiben.

⁴⁶ Vvoll – повнозначні дієслова lesen, lernen, geben.

1) почуття – Dank, Liebe, Gebet, Tränen.

IV. Інші лексико-семантичні варіанти мають термінологічний характер: Chemie, Wagen, Favoriten

Логічна валентність лежить в основі лексико-семантичної і синтаксичної валентності прикметника, яка відображає логічну природу суджень у формі предикатів і аргументів. Так, для прикметника характерна логічна структура у вигляді формули (y)Px, де P – предикат, який для своєї реалізації передбачає два аргументи x, y. X – обов'язковий аргумент, репрезентований іменником і дієсловом, без реалізації якого прикметник не може ввійти в суб'єктно-предикативну структуру речення: *ein schöner Tag, er spricht schön*. Аргумент може бути як обов'язковим – *er ist seinem Vater ähnlich* (без реалізації цього аргументу речення втрачає свою граматичність – *er ist ähnlich*), так і факультативним: *heute ist es sehr warm* (речення без аргументу «sehr» залишається граматично оформленим). Знання взаємозв'язку між семантикою і синтаксисом прикметникових слів має як теоретичне, так і практичне значення, особливо при викладанні німецької мови, де спостерігається відхилення у валентності еквівалентних слів:

1) Він помер у глибокій старості – *er starb in hohem Alter*;

2) широкі штани – *weite Hose*.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Смирницький А. И. / Морфология английского языка. – М.: Изд-во литературы на иностранных языках, 1953. – 157 с.
2. Admoni W. Der deutsche Sprachbau: учеб. пособ. – М.: Просвещение, 1972. – 151 с.
3. Lexikon A-Z in einem Band. – VEB Bibliographisches Institut Leipzig, 1954. – 991 S.
4. Linke A., Nussbaumer M., Portmann P. Studienbuch Linguistik. – Max Niemeyer Verlag, Tübingen, 1996. – 168 S.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Наталія Омельченко – викладач кафедри технічного перекладу Львівського державного університету безпеки життєдіяльності.

Наукові інтереси: граматичне вчення про слово, взаємозв'язок лексики і синтаксису, теорія валентності.

УДК 811.112.2 + 811.161.2:81'367.625

ФУНКЦІОНУВАННЯ СИНТЕТИЧНИХ ПРЕДИКАТОРІВ У СТРУКТУРІ НІМЕЦЬКОГО РЕЧЕННЯ (З УКРАЇНСЬКИМИ ПАРАЛЕЛЯМИ)

Леся СОЛЮК (Івано-Франківськ, Україна)

У статті досліджено особливості вживання синтетичних предикаторів у німецькій та українській мовах, з'ясовано основні підходи щодо їхньої класифікації, проаналізовано їхні семантичні типи, визначено валентний потенціал. На основі зіставно-типологічного аналізу дієслівних предикаторів обох мов схарактеризовано їхні спільні та відмінні риси. Результати дослідження показали, що між предикаторами процесу є розбіжності, які полягають в наявності чи відсутності субстанційної синтаксеми. На відміну від української мови, де субстанційні синтаксеми виражені імпліцитно, в німецькій вони мають формальне експліцитне вираження (es).

Ключові слова: семантико-синтаксична структура речення, синтетичні предикатори, вербатив, суб'єктна синтаксема.

В статье исследованы особенности употребления синтетических предикаторов в немецком и украинском языках, выяснены основные подходы к их классификации, проанализированы их семантические типы, определены их валентные возможности. На основе сопоставительно-типологического анализа глагольных предикаторов обоих языков охарактеризованы их общие и отличительные черты. Результаты исследования показали, что между предикаторами процесса есть разногласия, которые заключаются в наличии или отсутствии субстанциональной синтаксеми. В отличие от украинского языка, где субстанциональные синтаксеми выражены имплицитно, в немецком они имеют формальное эксплицитное выражение (es).

Ключевые слова: семантико-синтаксическая структура предложения, синтетические предикаторы, вербатив, субъектная синтаксема.

The article deals with the peculiarities of the usage of synthetic predicators in German and Ukrainian languages. The main approaches to their classification are determined, their semantic types are analyzed, and their valent potential is defined in the article. The central place in the typology of the predicators is taken by verbal predicators; their semantics is one of the most important factors in the formation of semantic and syntactic structure of the sentence. Synthetic predicators realize the meanings of action, process and status. The common and distinctive features of the verbal predicators are determined taking into consideration the contrastive analysis of the both languages. The results show that there are differences between the predicators

<i>ОЛЕКСАНДРА БУРОВСЬКА. СПЕЦИФІКА РЕДУПЛІКАЦІЇ У СУЧАСНІЙ ІНДОНЕЗІЙСЬКІЙ МОВІ</i>	662
<i>ЮЛІЯ НАДТОЧІЙ. СПОСОБИ ТВОРЕННЯ МОЛОДІЖНОЇ ЛЕКСИКИ</i>	665
<i>ТЕТЯНА ПАКУЛОВА. ОСОБЛИВОСТІ УНІВЕРБАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ</i>	669
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ГРАМАТИКИ	672
<i>НАТАЛІЯ КОСТУСЯК. ГРАМАТИЧНІ КАТЕГОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ТИПОЛОГІЯ, СТРУКТУРА, СПЕЦИФІКА ВИЯВУ</i>	672
<i>ОЛЕКСАНДР МЕЖОВ. СУБ'ЄКТНА ПАРАДИГМА РЕЧЕНЬ З МЕТАФОРИЧНИМИ ПРЕДИКАТАМИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ</i>	677
<i>СВІТЛАНА КОВТЮХ. ДО ПРОБЛЕМИ ВЖИВАННЯ ФЛЕКСІЇ -ЕЙ У РОДОВОМУ ВІДМІНКУ МНОЖИНИ ІМЕННИКІВ І ВІДМІНИ</i>	683
<i>НАТАЛІЯ ДЕРКЕВИЧ. РОЛЬ СКЛАДНИХ ДІЄСЛІВ У ФОРМУВАННІ ЗВ'ЯЗНОСТІ ТЕКСТУ</i>	691
<i>ТЕТЯНА МОРОЗ. ФУНКЦІОНАЛЬНА АСИМЕТРІЯ У СФЕРІ КОНКРЕТНИХ ІМЕННИКІВ: КОНТЕКСТНІ МОДИФІКАЦІЇ ПАРАДИГМАТИЧНИХ ЧИСЛОВИХ ЗНАЧЕНЬ</i>	696
<i>ТЕТЯНА НЕСТЕРЕНКО. КАТЕГОРІЯ РОДУ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕННИКА: ДЕЯКІ САМОБУТНІ РИСИ Й ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ</i>	701
<i>ТЕТЯНА ОГАРЄНКО. СКЛАДНІ ПРИСЛІВНО-КОРЕЛЯЦІЙНІ КОНСТРУКЦІЇ З АТРИБУТИВНИМИ НОМІНАТИВНИМИ БЛОКАМИ</i>	705
<i>ИРИНА ПЕТРИЧЕНКО. ДЕЕПРИЧАСТІЕ КАК НЕТИПИЧНЫЙ ДЕТЕРМИНАНТ К ИМЕНИ СУЩЕСТВИТЕЛЬНОМУ В УЗКОСПЕЦИАЛЬНЫХ ТЕКСТАХ</i>	708
<i>ТЕТЯНА СПІЛЬНИК. ВИРАЖЕННЯ ГРАДАЦІЙНОГО ЗНАЧЕННЯ В СТРУКТУРІ СКЛАДНОСУРЯДНОГО РЕЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ</i>	712
<i>ТЕТЯНА ТОКАРЄВА. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ДІЄСЛІВ У РІЗНИХ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СТИЛЯХ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)</i>	716
<i>ОКСАНА ТУРИШЕВА. INPUT ЯК ПЕРВИННИЙ КОМПОНЕНТ ОПТИМАЛЬНОТЕОРЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СИНТАКСИСІ</i>	722
<i>ВІКТОРІЯ ГЕТМАН. ЕКСПРЕСИВНІ ЗАСОБИ НОВИНИХ ТЕКСТІВ ВВС ТА CNN (НА МАТЕРІАЛІ ОНЛАЙН НОВИН)</i>	726
<i>НАТАЛІЯ ДРАЧ. ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНИЙ СТАТУС АБСЕНТИВНИХ ІНФІНІТИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)</i>	730
<i>МАРГАРИТА ОКСАНИЧ. ФУНКЦІОНУВАННЯ СКЛАДНОПІДРЯДНИХ РЕЧЕНЬ З ПІДРЯДНИМИ ДОДАТКОВИМИ У СЕРЕДНЬОВЕРХНЬОНІМЕЦЬКІЙ МОВІ</i>	734
<i>НАТАЛІЯ ОМЕЛЬЧЕНКО. ПРО ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК СЕМАНТИКИ І СИНТАКСИСУ ПРИКМЕТНИКІВ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ</i>	740
<i>ЛЕСЯ СОЛЮК. ФУНКЦІОНУВАННЯ СИНТЕТИЧНИХ ПРЕДИКАТОРІВ У СТРУКТУРІ НІМЕЦЬКОГО РЕЧЕННЯ (З УКРАЇНСЬКИМИ ПАРАЛЕЛЯМИ)</i>	743
<i>ОКСАНА ШУХОВА. КВАНТИТАТИВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОРЯДКУ СЛІВ У ХУДОЖНІХ ПРОЗОВИХ ТЕКСТАХ СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ АВТОРІВ (НА МАТЕРІАЛІ ОДНОСКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ)</i>	749
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОНЕТИКИ, ФОНОЛОГІЇ ТА ОРФОГРАФІЇ	753
<i>ЯРОСЛАВА БЕЛЬМАЗ. ПРОБЛЕМИ ПРАВОПИСУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: ДІАХРОНІЧНИЙ АСПЕКТ</i>	753
<i>ОЛЕНА ГАВРИШ. ВПЛИВ СЕРЕДНЬОВЕРХНЬОНІМЕЦЬКОЇ МОВИ НА РЕАЛІЗАЦІЮ ЗВУКОВИХ ОДИНИЦЬ У БЕРНСЬКОМУ РЕГІОНАЛЬНОМУ ВАРІАНТІ</i>	758
<i>ЛАРИСА ГУЦУЛ. СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЗА АКЦЕНТУАЦІЄЮ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЙКОНІМІВ</i>	762
<i>ОКСАНА ЗІНЧЕНКО. ТЕМА-РЕМАТИЧНЕ ЧЛЕНУВАННЯ ВИСЛОВЛЕНЬ У СУЧАСНОМУ НІМЕЦЬКОМУ СПОНТАННОМУ МОВЛЕННІ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК</i>	767
<i>ГАННА ПОЛІЩУК. ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІЛЬНОГО ВАРІОВАННЯ ДИФТОНГІВ У СТРУКТУРІ ВЛАСНИХ НАЗВ ВІД ФОНЕМНОЇ ДОВЖИНИ СЛОВА (НА МАТЕРІАЛІ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ)</i>	772
<i>ОКСАНА ЧОРНОУС. ВІДТВОРЕННЯ ТА ОРФОГРАФУВАННЯ СЛОВ'ЯНСЬКИХ АНТРОПОНІМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ПРАВОПИСУ</i>	776
<i>ТЕТЯНА ХОМЕНКО. СТАНОВЛЕННЯ ГРАФІЧНОЇ СИСТЕМИ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ</i>	779